

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביציאת
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתי יציאת מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותיק
ועושה הסד מוה פנחס אריה זצ"ל

אג"ד דק' טורקא

דו שאות קומי אורי

ז

רעה ש"ת

השב האפר

פרשת מטו"מ שנת תשפ"א גליון ל"ה

פרשת מטות

בגמרא (ראש השנה כה.) למה לא נתפרשו שמות של זקנים וכו' כי צריך האדם לקבל עליו כח שופט שבימיו כמו שאמרו אין לך אלא שופט שבימך ואף שלבנו ידמה שאין ראוי לזה מ"מ יאמר אפילו ריש גרוגותא משמיא מוקמי ליה, וזהו שאמר כי וידבר משה אל בחינת ראשי המטות לבני ישראל אלו שהם ראשי המטות לאמור צריך כל האדם לאמור זהו הדבר אשר צוה ד' שיהיו ראשים כי אין לנו אלא שופט שבימיו והבן:

פרשת מסעי

זאת הארץ אשר תפול לכם בנחלה ארץ כנען לגבולותיה והי' לכם פאת נגב ממדבר צין ע"י אדום והי' לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה (לד., ב.) ובמדרש (רבה גג. יב.) זאת הארץ אשר תפול לכם בנחלה, זהו שאמר הכתוב כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים (תהלים קיא. ו.) ואפשר להבין דהנה כל פרי עבודתינו לשמו יתברך צריך שתהיה עבודה תמה בלי תערובו' מחשבת חוץ ח"ו. והנה בגמרא (ברכותה.) נתנו חז"ל עצה לעולם יריגיו אדם יצ"ט על יצה"ר וכו' בג' בחי' ע"י תורה ע"י ק"ש שהוא בחינת

כי אם כ"ד אתוון, דידוע במדות יש ז' מידות כידוע אהבה ויראה תפארת וכו' וכ"א נכלל מ"ז ס"ה גימ' מ"ט והמשכת הדעת בא מבחי' הראש ששם שורש בחי' האחדות ולכן נכללו ג' ראשים באות א' וע"כ ביחד הם חמישים עם המ"ט דמדות ואמנם קולקול זה הגיע לנו מבחינת עלמא דפרודא ונרגן מפריד אלוף ולא נשאר באתוון דשמע ובשכמל"ו כ"א מ"ט אתוון, וזהו מה שרצינו לבאר כי על צוארינו נרדפנו אחר שהיה פירוד בין הראש והגוף והבן. וזהו אפשר לרמז בפ' (ל. א.) וממחצית בני ישראל תיקח אחד אחוז מן החמישים ע"י שיש התחלקות בבני ישראל ופירוד לכבות מזהו באו שנלקח מהם אחד אחוז מן החמישים והבן. וזהו וידב"ר משה אל ראשי המטות ר"ל הראשים שחסרו' מבחינת המדות שנכללו במ"ט, וזהו ראשי המטות לבני ישראל לאמור לעשות להם אימרא וחיבור שנהי' יכולים להמשיך בחינת הדעת אל המדות והבן:

או יאמר וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל וגו' (ל. ב.) כי אמרו

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' (ב.) דהנה כתיב (איכה ה. ה.) על צוארינו נרדפנו יגענו ולא הונח לנו, דבה"מ הי' נקר' צואר ונאמר (ש"ה ט. ה.) צואריך כמגדל השן, דידוע דבמצרים הי' בחי' דעת בגלות ובעת בחי' המדות המה בגלות. ר"ל שבמצרים לא ידעי מבחי' אלקות כלום עד שראו אותות ומופתים, ובעת הגם שהגיעו בני ישראל לבחי' דעת מ"מ אינם יכולים להמשיך בחי' הדעת למדות, וידוע דבחי' דעת משכנו בראש האדם והמדות המה בגוף האדם. והנה המשכת בחי' הדעת לתוך המדות בא דרך הצואר וזהו היה הענין השראת השכינה שהיה במקדש ושם היו שופעים ושואבים רה"ק וכל חד וחד לפום דרגא דיליה, וכאשר נתבטלו עבודת בהמק"ד הי' הרדיפה בבחי' הצואר שלא נוכל להמשיך בחי' הדעת לתוך המדות, וזהו אפשר מה שראינו בס' מג"ע שהיחוד הי' בעת בנין בהמ"ק בחמישים אותיות כ"ה אתוון דק"ש וכ"ה אתוון דברוך שם כוד מלכותו לעולם ועד: ואחר הקולקול לא נשאר בכשכמל"ו

אמונה וע"י זכירת יום המיתה, והנה בחינת הג' שהוא זכרון יום המיתה הוא עבודה קל' כי האדם עובד לסיבת יראת המוח והוא בחי' עבודת שיחוף ע"כ אנשים הרוצים ללכת בדרכי השם צריכי' לפלס נתיב ולהסיר מתוכם מוטה לבל יתערב זר תוך עבודת שמים, וזהו אפשר ירמוז אלף למט' אלף למטה לכל מטות שנים עשר אלף חלוצי צבא, ונקדים פסוק בפ' מטות (לא, מז) ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחוז אחד מן החמישים מן האדם ומן הבהמה ויתן אותם ללויים שומרי משמר' משכן ד' כאשר צוה ד' את משה. והנה כאשר האדם עובד השם בבחי' התחתונה הנ"ל אז עדיין הוא תחת הגבול והזמן ואז הזמן פועל אצלו כי הוא תחת משפטי הכוכבים והמזלות ואינו תחת ההשגחה, ומכלל הן אתה שומע באם הוא מוסר נפשו לד' ואינו חושב לטובת עצמו כלל אז הוא יוצא ממערכת וממשפטי כוכבים ומזלות וכן אמרו בגמ' (ברכות ב) מ"ש ראשוני' דאתרחיש להו ניסא ולן לא אתרחיש ניסא ומתרץ אינהו מסרו נפשייהו וכו' והבן, כי מי שאינו מוסר נפשו אינו רק תחת מקריים הטבעיים לא תחת בחי' ההשגח' שהוא ענין נסי[ם] והבן, וזהו ויקח משה ממחצית בני ישראל כי ז' ככבי לכת ר"ת שלהם שצ"ם חנכ"ל גימט' מחצי' וזהו ויקח משה ממחצי'ת לקח ממשפטי המזלות את בני ישראל ובאופן זה את האחוז אחד מי שהוא קשור בבחינת אחדות מדתו

של אברהם, ומן החמישי' שהוא מן אותם דאית להו חולקא ביחודא עילאי ותתאי שהם כ"ה וכ"ה אתוון וביחוד הם נו"ן, ואז הם מן האדם ומן הבהמה כי כבר הבאתי למעלה מפי ספרי המקובלים ששם מ"ה וש"ם ב"ן גימ' זמן, וידוע אד"ם גימ' מ"ה, ובהמה גימ' ב"ן, ור"ל שהוא דבוק בשורש העליון שמשם המשך בחי' הזמן. וזהו (לא, מז) ויתן אותם אל הלויים ר"ל שהוא מסר משפטי הכוכבי' ומזלות ביד הצדיקים הנלויים אל ד' ובידם לעשות אתם כחפצם, כמו שמצינו ביהושע שאמר (יהושע י יב) שמש בגבעון דום. והנה בחינת הזמן שהוא משתלש ע"י עשר' בחי' שהם עשר ספירות וכשהאדם מעלה בחי' הזמן לשורש העליון, הנה מס' י"פ זמן גימ' תתק"ע, וזהו ירמוז (י, ז) ובהקהל את את הקהל כי ע"י בחינת האחדות והקהלה שיש באומה הישראלית מגיעים למקום העליון שהוא למעלה מן הזמן שהוא מס' תתק"ע וזה תתקעו ואז ולא תריעו ר"ל לא יוכלו בחינת כוכבי' ומזלו' להרע לכם והבן.

וזהו אפשר רמוז כאן (לא, ד) אלף למטה כי היצה"ר נקרא מטה שמטה את האדם מדרך הישר ע"י אלף הוא לימוד התורה או אלף מלשון אלף שהוא בחינת אחדות השם שהוא בחי' ק"ש גם זהו תיקון ליצה"ר לכל מטות ישראל ר"ל לבחינת כלליות ישראל שלא כל אחד יוכל להרגיז היצה"ר ע"י ב' אלו רק תשלחו לצבא תראו להפשיט היצה"ר ע"י בחינת

זכרון יום המיתה, שהוא ע"ד (איוב ז, א) הלא צבא לאנוש עלי ארץ, אמנם (לא, ה) וימסרו מאלפי ישראל, שאלופים ראשי ישראל מוסרים א"ע אלף למטה להכניע את היצה"ר ע"י תורה וע"י אמונה ואז שנים עשר אלף כי תתק"ע גימ' שני"ם עש"ר ר"ל המה באים לבחי' שהוא למעלה מהזמן וזהו חלוצי צבא שנחלצים מחינת עבודה זו שהוא ע"י זכרון הלא צבא וגו'.

גם בפ' (לד, ב) זאת הארץ אשר תפול לכם בנחלה ארץ כנען לגבולותי, ואפשר לרמוז כי כאשר יש בחינת ארציות בבחי' נפש האדם שנקרא זאת אז הארציות יפול ע"י תורה ואמונה וכו' וב' אלה נקראים נחלה כי התורה הוא מורש' קהלת יעקב, וגם בחינת אמונה הוא לנו נחל' וירוש' מאברהם אע"ה ראש המאמינם, וזהו אשר תפול לכם בנחלה ב' נחלה ארץ כנען לגבולותי' ואם תרצה להכניע החומר אז לגבולותי' תזכור לו יום הגבול מחיות שלו. והיה לכם פאת נגב ומדבר צין ע"י אדום ר"ל כי התורה נק' נגב ע"ד (שופטים א, טו) ה' ארץ הנגב נתתי לכם כי אמרו הרוצה להחכים ידרים. ורמז הכתוב והיה לכם פאת נגב ר"ל יהיה לכם הפאה מבחינת נגב ממדבר ע"ד הגמ' (עירובין נד) וממדבר מתנה כי אם האד' משים עצמו הפקר כמדבר אז התורה נתנה לו במתנ' וזהו ממדבר, ואח"כ רומז צין ע"י אדום ר"ל שילמוד תורה לשמה? שהם כ"ד ספרים מכניעים ומצניעים כח כ"ד

שהם דצח"ם ויש ג' יסודות הכוללים שבאים מכח אמ"ש כידוע והם ז' בחי', ולכן רמוז כאן כי אלו המתקנים כח הכלים שהם שורש ז' מדות ואח"כ מתקנים את ז' המדות והם מכוונים בשם ראוב"ן וג"ד גי ראובן גימ' רנ"ט גימ' ז"פ הב"ל, וג"ד ג"כ גימ' ז', וכאשר יש תיקון הכולל את אלה הנה באים למדרגה גדולה שהוא למעלה מבחי' גבול ותכלית ולכן נאמר ומקנה רב היה לבני ראוב"ן ולבני ג"ד והבן, ולכן לא הי' צריכים להיות בבחי' מקום המקודש שהוא א"י כי בכל מקום מוקטר ומוגש כתיב שהוא למעלה מבחי' מקום והבן:

אפשר ירמוז ממדבר צין מס' תוך וזהו ע"י אדום ר"ל ע"י התורה אנו תתקנין בחי' תוך ואנו למעלה מבחי' ידי אדום ואין הידים שלו שולטות, ועפ"י הדברים האלה אפשר לרמוז בפסוק (דברים נח, לב) בניך ובנותיך נתונות לעם אחר וגו' ואין לאל ידיך, ר"ל מפני מה נגזר שבניך נתונים לעם אחר והם משלו בנו ע"י שאין לאל ידיך שאין יכולת בידך להמשיך חסד אל לבחי' הידים, וזה ירמוז במדרש על פסוק זה כי כח מעשיו רומז בחי' כח הם ב' בחי' ידים ומרומז במילת מעשיו גימ' תו"ך נגד ב"פ רי"ג הנ"ל וזהו הגיד לעמו ר"ל מסר ענין הנ"ל לעמו להיות יכולים להמשיך בחי' חסדים ועי"ז לתת להם נחלת גוים והבן:

ומקנה רב הי' לבני ראובן ולבני גד וגו' (לב, א) כי אמרנו על משנה (אבות א, ו) עשה לך רב דאיתא בספרים באות ב' נברא כח חכמה ובאות ר' נברא כח שלום, והנה על שתי אלה אמרו שהם עיקר ויסוד הכל כי אמר ובגמ' (נדרים מא א) דיעה חסרת מה קנית דדא חסר מאי קנית, וכן אמרו (רש"י ויקרא כו, ו) אם אין שלום אין כלום ומבואר אצלינו במ"א, כי כל הבריאה הוא ע"י כח שלום ונעשה חיבור ביסודות אש מים רוח עפר שהם דברים הסותרו' זא"ז ואעפ"כ נתחברו ע"י כח השלום שנברא וזהו עשה לך ר"ב והבן. ואמנם צריך האדם לתקן בחי' ז' מדות ולתקן שרשם שהם ז' הכלים ולכן היו האבות ג' והאמהות ד' נגד בחי' אלה וכן יש בחי' ד' בחי' בעולם

זיני מסאבותא שהוא בחינת אדום וזהו על ידי גימ' כ"ד והבן. ואח"כ אמר והיה לכם גבול נגב, ר"ל כי אם יהיה לימוד תורה שלא לשמה שהוא תחת גבול וזמן אז התורה לא תועיל לבטל היצה"ר רק ההכרח לו אז לבטל היצה"ר ע"י זכרון יום וכו' וזהו מקצה ים המלח קדמה כי תי' המל"ח ר"ת ח'דלו ל'כס מ'ן ה'אדם והוא בחי' זכרון יום המיתה כנ"ל ואז קדמה תבוא לבחי' תשובה שהוא קדומה לעולם וגם תשובה הוא מצוה קמ"ד כאשר אמרנו ע"פ השיבנו ד' אליך ונשובה חדש ימינו כקד"ם. והנה להרחיב הענין אפשר לומר כי יניקת האומה הוא מבחי' יד שמאל כמבואר בס' מג"ע כי אותיות שאחרי אותיות ד' אלוקינו ד' הם י"ד אותיות נגד יד שמאל, וזהו ענין כח מעשיו שהם כ"ח אותיות אלו שנבראו בהם שמים וארץ והם ב' ידים יד ימין ויד שמאל עי כל זה בס' מג"ע.

והנה יד שמאל הנ"ל הוא מס' רי"ג ובחי' הנ"ל אחוזת בחי' הסט"א וזהו (משליל, בח) שממית בידי' תחפש ור"ל כי תפסד בבחי' יד הנ"ל. והנה אנחנו ע"י מצות ומ"ט שלנו אנו ממשיכים חסדים מצד הימין לצד שמאל, והנה בכל הדברים יש ימין ויש שמאל וגם בבחי' הסט"א בעצמה יש בחי' ימין ושמאל, והנה כבר הבאתי למעלה שאנחנו עם ב"י ע"י האמונה שלנו אנו ממשיכים אלופו של עולם לתוך העולמות ואנו מתקנין בחי' אלף שהוא בא"ת ב"ש תו"ך, ותי' תו"ך גמ' ב"פ רי"ג נגד שני ידים שבס"א, וזהו

